

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

har altsaa ikke de helt nøjagtige Tal —, hidrører de 27 Øre fra selve Kornets Stigning; man regner med et Sted omkring 16 Øre i Hjemtagelsesomkostninger, i Indbetaling til Reguleringskontoen og Svind ved Møllernes Tørring, og jeg maa ogsaa i denne Forbindelse henvise til, hvad Landbrugsministeren allerede har peget paa, at man paa disse Omraader efter Ordningen ikke kan have nye Omkostninger, uden at Forbrugerne dækker dem. Jeg vil dernæst gerne videre gøre opmærksom paa, at den Margen, som er afsat til Dækning af Bageriomkostninger og Stigning i Distributionomkostninger, er relativt faa Øre, og at Forholdet utvivlsomt er dette, saaledes som det er gaaet med Produktionen af andre Varer og Bagernes Indkøb paa andre Omraader, at nogen Erstatning maa ydes, og at min Tanke i hvert Fald er den, som man jo fra selve Erhvervets Side vil blive overordentlig utilfreds med, at den Forhandlerrabat, som nu er gældende og har været gældende et Stykke Tid, ikke skulde ændres til Trods for den stigende Pris for Brødet.

Jeg vil naturligvis være villig til, hvis man maatte ønske det, i det Udvalg, der bliver nedsat, at prøve paa at give nogle nærmere Oplysninger om hele Beregningen. Men jeg vil yderligere gerne føje til, at det høje Ting og de ærede Medlemmer, som her har haft Ordet, kan være helt overbevist om, at det er Regeringens Politik — og det er ogsaa mit Ønske, selv om det kan give Anledning til mange Vanskeligheder — i saa stor Udstrækning som muligt at holde Priserne nede, saa langt dette overhovedet er gørligt. Det er den Afgørelse, der vil blive truffet paa dette Omraade, naar Indstillingen er afgivet, og det er den Afgørelse, der vil blive truffet ogsaa paa andre Omraader.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Valdemar Sørensen: Jeg beklager, at Forretningsordenen hindrer mig i nu i større Udstrækning at komme ind paa de Betragtninger, som den højtærede Landbrugsminister og den højtærede Handelsminister

har gjort gældende. Det er urimelige og ulidelige Betingelser for en Debat her i Salen, der bydes Medlemmerne.

Maa jeg have Lov til at spørge den højtærede Landbrugsminister, som nu ændrede sin Udtalelse om „Hysteri“ til, at den skulde gaa paa dem, der var bange for de 10—12 Kr., som denne Rugbrødspris vilde bebyrde den enkelte Person med, om han virkelig selv tror paa, at disse Tal passer. De er jo kun regnet ud for Rugbrødet. Den højtærede Landbrugsminister gaar meget let hen over alle de Prisstigninger paa andre Kornprodukter, som følger med, men dem maa Befolkningen sandelig betale, hvad enten den højtærede Minister saa kan se denne Meromkostning eller ej. De 10—12 Kr. holder slet ikke Stik. Det er et helt andet Tal, man kommer til, hvis man regner hele Vejen rundt for alle Kornprodukter. Jeg gør opmærksom paa dette, fordi det ligesom illustrerer den Maade, vi debatterer paa her. Det er jo ikke Realiteterne, vi kommer ned til.

Maa jeg dernæst sige angaaende den højtærede Landbrugsministers mistrøstige Syn paa Forholdene næste Aar, at om Forholdene næste Aar kan ingen af os have nogen Mening i Dag. Den højtærede Landbrugsminister kan faa Ret, men forhaabentlig er den Mulighed heller ikke udelukket, at de Folk, som nærer et lysere Syn, kan faa Ret. Men ganske uanset dette forstaar jeg ikke rigtig, hvorfra den højtærede Landbrugsminister henter de Argumenter, han fremfører mod min Tanke om at lade Statens Bidrag til Rugbrødsprisens Fastholdelse gaa paa den almindelige Statshusholdnings Regnskab. Den højtærede Landbrugsminister siger, at saadan kan man ikke gøre for Fremtidens Skyld. Maa jeg spørge den højtærede Minister: Hvad vil det sige, at man ikke kan gøre her det samme, som man gør, naar man tillader Kommunerne at laane til Igangsættelse af Arbejde? Man fremlægger nu Arbejdsprogrammer for den kommende Vinter, som drejer sig om hundrede Millioner Kroner. De Arbejder, der skal udføres, er langt fra alle produktive Arbejder, Arbejder, der forrenter sig ud i Fremtiden. Det er Luksus, det er behagelige og nyttige Ting, vi faar for Pengene, men sandelig ikke Ting, som har noget med Forrentning af den dertil medgaaede Kapital